

Митрополит Јоаникије: Почивши о. Гојко Мрачевић своју службу и као љекар и као свештеник вршио је истрајно и богоугодно

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, 30. новембра, на празник Светог Григорија Чудотворца и Светог Севастијана Џексонског, Свету архијерејску литургију са четрдесетодневним поменом проти Гојку Мрачевићу у манастиру Савина, уз саслужење свештенмонаштва ове свете обитељи и свештенства намјесништва херцеговског.

По отпусту, архипастирским словом вјерном народу се обратио Високопреосвећени Митрополит, нагласивши да су се сви данас сабрани са љубављу сјетили незаборавнога и драгога брата у Христу оца Гојка, који је, по нашем тумачењу, прерано отишао из овога у нови живот, али који је оставио лијепу успомену својим животом, и као свештеник и као човјек.

Евоцирајући успомене на о. Гојка, Владика је истакао да је он био пун врлина, незлобив, кротак, смирен, трпељив, mudar и да је своју службу и као љекар и

као свештеник вршио истрајно и богоугодно. Иако је био познати љекар у Херцег Новом, прота Гојко није томе придавао значај, јер све пролазно у његовим очима, како је казао, није могло да стекне већу вриједност него што је стварно има.

„Отац Гојко је тежио према Царству небескоме и то цијелога свога живота. Он је један од првих свештеника које је рукоположио блаженочивши Митрополит Амфилохије по доласку у Црну Гору. И то је тада било велико изненађење, да се један млади љекар, који има лијеп положај и службу, прими свештеничкога чина када је то још увијек изгледало људима нешто понизно, нешто што припада прошлости, што је давно превазиђено“, бесједио је Владика Јоаникије, објаснивши да заправо они нијесу схватили да је такво мишљење већ било превазиђено, јер је дошло ново вријеме када се почела обнављати народна душа, вјера, памћење и оне непролазне вриједности које су биле силом комунистичке власти потиснуте.

Отац Гојко је видио тачно шта му треба чинити да у овом животу учини што више добра, иако је као љекар свакодневно чинио добро људима. Знајућу као љекар да су већина болести и траума које људи имају, зачете на психичкој бази, на томе што се човјек удаљио до Бога и накупио страхова и траума, што га гони на разне друге гријехе и погрешке, отац Гојко је схватио да је од тјелесног много важније бринути се о духовном здрављу људи, а у том погледу је, истакао је Митрополит Јоаникије, и породица наслиједила његове врлине.

„Ријетко можете, драга браћо и сестре, срести незлобивијег, једноставнијег и приступачнијег свештеника, или било којег човјека, него што је био отац Гојко. Омиљен код народа, омиљен код свештеника. И наравно та његова незлобивост била је богоугодна“, казао је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије

Додајући да су се многе протине врлине показале посебно пред крај његовог живота, када је осјетио да му се ближи крај, Владика је подсјетио да се он и тада само бринуо како да угоди Богу, не марећи много за овај живот, нити да поживи који дан дуже, него само онолико колико му је Бог одредио:

“И када га је Бог почео призивати и указивати му да је дошло вријеме, он је све рекао, све припремио, све наредио како треба да изгледа његов одлазак. Скромно, тихо онако како је и живио. Многи од нас нијесу могли за његовог живота примјетити његове врлине, јер се он ничим није наметао, али његов крај свједочи да је био један велики, дивни човјек. Био је човјек истинске

вјере и побожности, тиме је посвједочио и своју људскост и своју честитост, а посебно своју вјеру и своје свештеничке врлине и најљепше особине.”

Говорећи о значајном трагу који је оставио у својој парохији, Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је казао да ће га народ памтити и да га неће заборавити те да му је посебно драго што је породица почившег о. Гојка наставила његовим путем, служећи Господу тихо, скромно и мирно, онако како је то Богу најугодније:

“Драга браћо и сестре, данас смо се овдје сабрали да се још једном подсјетимо на врлине нашега драгога и честитога оца Гојка, на његову љубав и доброту, на његову скромност. Да се и ми оплеменима овдје долазећи његовоме гробу, сјећајући се његовога часнога свештеничкога лика. Наравно, долазићемо и убудуће и сјећаћемо га се. Наше сјећање никада не престаје, јер Црква његује Божије памћење и сјећање. И као што смо га помињали на светим службама, док смо били заједно на Светој литургији, тако ћемо га помињати и убудуће, јер наше заједништво не престаје са упокојењем него говоримо као што су наши стари говорили, он је сада на истини, а ми смо још увијек на лажи. Међутим, у Господу Исусу Христу сви смо заједно и они који су већ на небесима, који си отишли у наручје Божије, и ми овдје на земљи који се молимо Богу и идемо путем Божјим.

Нека би Бог дао породици нашега оца Гојка почившега утјеху и сваки благослов и напредак, а њему блажено упокојење у вјечноме и непролазном Царству и у наручју Христовоме за све вјекове и за сва времена. Амин, Боже дај!”

Протојереј Гојко Мрачевић, умировљени парох кумборски, упокојио се у Господу 21. октобра, а сахрањен је 23. октобра 2022. године на гробљу манастира Савина.

Отац Гојко, рођен је 1955. године у Котору, гдје је завршио основну и средњу школу, а у Сарајеву студије медицине. Као љекар радио је у Институту “Др Симо Милошевић ” у Игалу. Дјечачки сан да студира теологију остварио је у зрелим годинама.

Рукоположен је руком Високопреосвећеног Митрополита Амфилохија, 31. децембра 1994. године и бива постављен за пароха јошичко-морињског. Дужност пароха морињског обавља до јула 2005. године, а на парохији јошичкој остаје до јануара 2011. године, када га блаженопочивши

Митрополит Амфилохије поставља за пароха кумборског. Чином протојереја удостојен је у августу 2016. године. Са дужности пароха кумборског одлази у мировину 1. октобра ове године, након чега његово здравствено стање слаби и своју душу предао је Господу окружен дјецом и унуцима.

У браку са супругом Стојанком (у монаштву монахиња Василиса) изродили су петоро дјеце: сина Михајла и кћерке: монахињу Теоктисту, Олгу, Наду и Љупку.

Вјечан ти помен у Царству небеском, драги оче!

Архијерејска литургија и четрдесетодневни помен проти Гојку Мрачевићу у манастиру Савина

mitropolija.com